

Сходження

Ми всі поки живем в земному,
В тім звичному для нас житті,
Як альпіністи, ті що з дому
В гори пішли самі, й не ті

Те все нам уявить не важко,
Й нема потреби ж уявлять.
В невігластві й пітьмі жить тяжко,
Як й гори без всього ж здолають.

Спорядження всього, що треба,
Бо тільки ж з гір в надземне йти,
Не пустить небо нас до себе,
Й не досягти нам в тім й мети

Що тільки з бою лиш й береться,
Те царство Боже - в кожному з нас,
Коли візьмем, то як в фортеці,
Й ніхто в тім й не здолає нас.

В надземнім ми й знайдем свій посох,
Й спорядження, й свій альпеншток,
І в зв'язці тих, хто нас не бросить,
Й з ким разом вивчимо урок.

Для всіх, навіть й найвищих сходжень,
Світ Вогненний і Світ Тонкий,
Для тих найбільших в нас надходжень,
З всіх найсвітліших, й кращих мрій.

Взяли з собою всі лаштунки,
Чи вже й ніяких не взяли,
Які в тих горах всіх стосунки
В тих сходженнях ми ж й здобули -

І тут все це є досить просто,
І зрозумілим це все є,
В житті надземнім дуже гостро
Нам знань бракує, й не дає

Тої й одвічної, й благої,
В Загальнім Благі – благодать.
З самим собою в тім двобої
Лиш й зможем ми те царство взяти,

Тому все на землі й почати
Повинні всі, та й можемо ми
Життя - в надземнім здобувати,
І рвати пута всі з пітьми.

Бо в горах є і полонини,
І прірви, і провалля ж є,
Якщо нікого в них не кинем -
То й нам спорядження дає

В тім сходженні в нас всіх – дорога,
І не легка вся, й не проста,
З усіх споряджень Агні Йога
Дасть все, щоб світ весь кращим став.